

Folketingets Retsudvalg

Dato: 27. september 2006

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 7. september 2006 (ad REU alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 536:

Spørgsmål 536:

”Kan ægtefællernes ret til at aftale værneting og lovvalg ikke medføre forsinkelser og meromkostninger ved domstolenes behandling af ægteskabssager, og hvordan er dette søgt imødegået i forslaget?”

Svar:

Forslaget til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399) giver ægtefællerne mulighed for at aftale, at en af følgende love skal finde anvendelse på afgørelsen af deres ægteskabssag (separation eller skilsmisse):

- a) Loven i den stat, hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles opholdssted, for så vidt en af dem stadig er bosat i denne stat
- b) Loven i den stat, hvori en af ægtefællerne har statsborgerskab eller - for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende - "domicil"
- c) Loven i en stat, hvor ægtefællerne har været bosat i mindst fem år
- d) Loven i den medlemsstat, hvori sagen rejses.

Samtidig giver forslaget ægtefællerne adgang til at indgå aftale om, i hvilken medlemsstat deres skilsmissesag skal behandles, ”forudsat at de har en betydelig tilknytning til denne medlemsstat i kraft af

- a) at en eller flere af de i artikel 3 anførte kompetencegrunde finder anvendelse, eller
- b) at det er den stat, hvor ægtefællerne i mindst tre år havde deres seneste fælles opholdssted, eller
- c) at en af ægtefællerne er statsborger i denne medlemsstat, eller for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende har "domicil" på en af disse staters område.”

Forslaget giver således ikke ægtefællerne mulighed for frit at aftale, i hvilket land eller efter hvilken lov sagen skal afgøres. Denne begrænsning i valgfriheden til bestemte, klart definerede lande og lovgivninger vil medvirke til hurtigt at løse tvister om kompetence- og lovvalgsaftaler.

Lars Barfoed

/Christina Barfoed-Høj